

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 789/1 Prot.

Tiranë, më 01 / 06 / 2021

V E N D I M

Nr. 97, Datë 01 / 06 / 2021

Bazuar në nenin 32/1/a dhe nenin 33 të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi mori në shqyrtim ankesën nr. 95 Regj, datë 24.05.2021, të paraqitur nga D. C, kundër Drejtorit të Institutit të Ekzekutimit të Vendimeve Penale Kavajë, në të cilën pretendohet diskriminim për “çdo shkak tjetër¹”.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës së paraqitur nga subjekti ankues, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi²,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Subjekti ankues, D. C ushtron detyrën e Përgjegjës të Sektorit të Burimeve Njerëzore, pranë Institutit të Ekzekutimit të Vendimeve Penale (IEVP) Kavajë, që prej datës 24.01.2014, e deri aktualisht. Ankuesi ka shprehur shqetësimin lidhur me presionin që po i bëhet nga titullari i Institucionit dhe është i frikësuar se kjo gjë po i bëhet për ta larguar nga puna.

Pretendimet e tij, ankuesi i mbështet në sa më poshtë:

Nëpërmjet 2 (dy) e-maileve të datës 13.05.2021 dhe datës 19.05.2021, titullari i Institucionit i ka kërkuar të paraqesë dokumentat e emërimit të tij në detyrë, si dhe dokumentacionin lidhur me masat disiplinore që kishte marrë ndër vite.

¹ Pa përcaktuar një cilësi apo shkak.

² Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën KMD.

Nëpërmjet shkresës me nr. 1593 prot., datë 14.05.2021, rezulton që ankuesi ka informuar titullarin lidhur me sa ka kërkuar në e-mailin e datës 13.05.2021, dhe ka dërguar bashkëlidhur dokumentacionin e kërkuar.

Në vijim të përgjigjes shkresore të z. C, Drejtori i I EVP Kavajë, me datë 19.05.2021 ka dërguar një e-mail tjetër më përmbajtje: *“Ju rikujtoj se pika , e informacionit që ju kam kërkuar nuk është zbatuar. Më informo për masat disiplinore që ke marrë përgjatë kohës së punësimit, sepse ke marrë masa disiplinore në të kaluarën, në këtë Institucion”*.

Nëpërmjet e-mailit të datës 19.05.2021, ankuesi i është përgjigjur titullarit të Institucionit, duke e informuar se, kishte vënë në dispozicion gjithë dokumentacionin e kërkuar prej tij, dhe se lidhur me faktin që ai duhet të deklaronte masat disiplinore që ka marrë në të shkuarën, ka sqaruar se, në rastet kur masa disiplinore shuhet, praktika e masës disiplinore hiqet nga dosja e punonjësit. Në këtë kontekst, ka sqaruar se nuk kishte masa disiplinore aktive në dosjen e tij personale.

Ankuesi është shprehur se, titullari i Institucionit kërkon të dëmtojë atë duke përdorur dokumenta me informacione mbi masa disiplinore të shuara, ndoshta me qëllimin për ta larguar nga puna, veprim që e ka bërë edhe me punonjës të tjerë.

Ai ka pretenduar se diskriminohet pikërisht për shkak se Drejtori i I EVP Kavajë do të përdorë një masë disiplinore të 3 (tre) viteve më parë, e cila tashmë është shuar, si mjet për largimin e tij nga puna.

Në përfundim të ankesës, subjekti ankues ka kërkuar nga Komisioneri, konstatimin e diskriminimit nga Drejtori i I EVP Kavajë dhe marrjen e masave për ndërprerjen e veprimeve diskriminuese ndaj tij.

Pas shqyrtimit paraprak të ankesës së depozituar pranë Komisionerit, u konstatua se ajo kishte mangësi të anës formale, në lidhje me shkakun e pretenduar nga ana e subjektit ankues dhe lidhjes shkakësore, ndërmjet trajtimit më pak të favorshëm dhe shkakut të mbrojtur.

- Për këtë arsye, nëpërmjet e-mail-it të datës 21.05.2021, KMD, i ka kërkuar ankuesit të saktësojë dhe dokumentojë shkakun e pretenduar (çdo shkak tjetër) dhe të plotësojë dokumentacionin e nevojshëm.

Në përgjigje të kërkesave të mësipërme, nëpërmjet postës elektronike të datës 21.05.2021, subjekti ankues ka dërguar dokumentacion plotësues dhe parashtrime, por sërish nuk ka shpjeguar dhe dokumentuar shkakun pët të cilin ka pretenduar diskriminimin.

Ankuesi ka parashtruar sërish të njëjtat pretendime dhe argumenta, si dhe ka mbajtur të njëjtin qëndrim me ankesën e regjistruar pranë KMD-së.

Tek rubrika “Shkaku për të cilin pretendohet diskriminimi” i Formularit të Ankesës është shënuar “çdo shkak tjetër”, pa asnjë shpjegim, argumentim apo dokumentacion lidhur me çfarë referon tek ky shkak subjekti ankues.

Në parashtrimet e sjella nëpërmjet e-mailit, ankuesi, ndër të tjera citon se: “Ndihem i diskriminuar, i shqetësuar për shkak se nuk e di motivin, arsyen, shkakun se përse titullari më kërkon të dhënat e masave disiplinore ndër vite, dhe aq më tepër afati i të cilave ka përfunduar, pasi theksoj se kam marrë një masë disiplinore para 3 (tre) viteve”. Pra, ankuesi ka deklaruar se nuk e di shkakun për të cilin dhe ka pretenduar diskriminimin, duke u shprehur vetëm për paligjshmërinë e veprimeve të titullarit të Institucionit, pa e lidhur me motivin nga burojnë ato.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1 të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, përcaktohet se: *“Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”*.

Diskriminimi përkufizohet nga ligji “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar³, në nenin 3, pika 1, si: *“Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët të të drejtave e lirive themelore të njohura nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi”*.

Në bazë të nenit 7, të LMD-së, mbrojtja nga diskriminimi garantohet ndaj çdo veprimi ose mosveprim të autoriteteve publike ose të personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash.

Në informacionin e përcjellë nga subjekti ankues pranë Komisionerit, është përcaktuar si shkak diskriminimi “çdo shkak tjetër”. Subjekti ankues në rastin në fjalë nuk ka paraqitur asnjë dokument, indicie apo provë, për të vërtetuar se diskriminimi i pretenduar ka ndodhur si pasojë e ndonjë shkakut specifik, duke mos arritur të identifikoj se cili është ky shkak, gjë që e ka

³ Referuar në vijim me shkurtesën LMD.

deklaruar dhe në parashtrimet e tij, kur pohon se, nuk e di shkakun dhe motivin se nga buron trajtimi i tij i padrejtë.

Sa i takon pretendimit të tij për diskriminim për “çdo shkak tjetër”, pa asnjë argumentim apo sqarim rreth tij, Komisioneri vlerëson se nuk qëndron, pasi ai nuk është “shkaku” në vetvehte.

LMD, ofron mbrojtje dhe rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë në lidhje me një listë jo shteruese shkaqesh⁴. Në nenin 1, ligji liston një sërë shkaqesh për të cilat garantohej mbrojtja nga diskriminimi, por mbyllet me përcaktimin se ligji merr në mbrojtje edhe shkaqe të tjera që nuk janë listuar në nenin 1.

Neni 1, i këtij Ligji është në linjë edhe me parashikimet e nenit 14 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (KEDNJ-së), e cila sanksionon mbrojtjen nga diskriminimi bazuar në një listë jo shteruese shkaqesh⁵.

Në mungesë të një praktike kombëtare, Komisioneri i referohet praktikës gjyqësore të Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ). Ky referim bëhet duke mbajtur parasysh, hierarkinë e normave juridike të sanksionuar në nenin 116 të Kushtetutës, i cili sanksionon epërsinë e të drejtës ndërkombëtare të ratifikuar nga Republika e Shqipërisë mbi ligjet e brendshme. Në referim edhe të evokimit që i bëhet Konventës në nenin 17/2 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, ajo merr një status kushtetues në të drejtën tonë të brendshme. Për rrjedhojë edhe praktika e Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut, me anë të të cilës bëhet interpretimi i Konventës, ka fuqinë e Konventës.

Referuar kësaj praktike, GJEDNJ-ja ka mbajtur qëndrimin se diferencat që kanë si bazë ose për arsye një karakteristikë personale, që e bën të dallueshme një person ose grup personash nga të tjerët, janë të lidhura me nenin 14 të Konventës dhe me këtë interpretim ajo ka përcaktuar statuse të tjera që nuk janë përcaktuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga neni 14, i Konventës. I njëjti arsyetim mund të na shërbejë edhe në rastin e vlerësimit të shprehjes “*me çdo shkak tjetër*”, të parashikuar në nenin 1 të ligjit 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar.

Në çështjen Clift kundër Mbretërisë së Bashkuar (paragrafi 60) GJEDNJ-ja është shprehur se: *“Pyetja nëse ekziston një ndryshim në trajtim bazuar në një karakteristikë personale ose të identifikueshme, në çdo rast është një çështje që duhet vlerësuar duke marrë parasysh të gjitha rrethanat e çështjes dhe duke pasur parasysh se qëllimi i Konventës është të garantojë jo të drejta që janë teorike ose jo reale, por të drejta që janë praktike dhe efektive”*.

⁴ Neni 1, i ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 ‘Për Mbrojtjen nga Diskriminimi’: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë në lidhje meose me çdo shkak tjetër.”

⁵ Neni 14, I KEDNJ-së: “Gëzimi i të drejtave dhe i lirive të përcaktuara në këtë Konventë duhet të sigurohet, pa asnjë dallim të bazuar në shkaqe të tilla si seksi, raca, ngjyra, gjuha, feja, mendimet politike ose çdo mendim tjetër, origjina kombëtare ose shoqërore, përkatësia në një minoritet kombëtar, pasuria, lindja ose çdo status tjetër.”

- Referuar citimit sa më lart, Komisioneri nuk ka evidentuar një karakteristikë personale ose të identifikueshme të ankuesit, e cila, në përputhje me rrethanat e çështjes të kishte shërbyer si shkak për trajtimin e tij të padrejtë apo të pafavorshëm nga ana e titullarit të Institucionit.

Diskriminimi⁶ karakterizohet nga trajtimi i diferencuar, pra duhet të demonstrohet se “viktima” e pretenduar është trajtuar në mënyrë më pak të favorshme, pikërisht për shkak të një karakteristike të tij që përfshihet në “shkakun e mbrojtur”, të cilën ankuesi nuk arriti ta identifikonte dhe provonte se e posedonte atë.

Komisioneri vlerëson se, në bazë të rrethanave të shpjeguara dhe shkakut të pretenduar nga subjekti ankues, nuk ka informacion të mjaftueshëm që të lejojë shqyrtimin e mëtejshëm të çështjes.

Për sa më sipër, referuar nenit 33 pika 4/ç të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, i cili citon se “Ankesa nuk pranohet nëse është haptazi e pabazuar ose nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim”, ankesa nuk mund të pranohet dhe për rrjedhojë nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

Pra, konkludojmë se nuk plotësohen kriteret ligjore të përcaktuara nga ligji nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, për pranimin e ankesës pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 21/1, nenin 32, pika 1/a, si dhe nenin 33, pikat 1, 4/ç dhe 10 të ligjit nr.10 221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar,

Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

⁶ “Diskriminimi” përkufizohet nga ligji “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi” në nenin 3, pika 1, si: çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim apo pasojë pengesën apo bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi.

1. Mospranimin e ankesës së subjektit ankues, D. C, pasi nuk plotësohen kriteret përkatëse të parashikuara nga ligji nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijani e këtij vendimi.

KOMISIONER

Robert GAJDA

Fusha: Punësim
Shkaku: “Çdo shkak tjetër”
Lloji i vendimit: Mospranim